

ren forkortes efter Sagsøgerens Begæring). Stævningen skal indeholde Sagsøgerens Paastand, en kort Fremstilling af de Kendsgerninger, hvorpaa Paastanden støttes, og en Angivelse af de Dokumenter, han agter at paaberaade sig, samt en Opfordring til Sagsøgte om at møde og fremkomme med sit Svar paa Sagens første Tægtedag. Paa denne Dag skal Sagsøgeren altsaa møde og fremlægge Stævningen. — *Udebliver* han, afvises Sagen. Udebliver Sagsøgte, afsiger Underretten paa Sagsøgerens Begæring Dom i Henhold til Sagsøgerens mundtlige Fremstilling. (Sagsøgeren kan dog ogsaa begære Sagen udsat og lade en Udskrift af det forefaldne forkynde for Sagsøgte). Møder Sagsøgte uden at rejse Indsigelse, giver Underretten efter Sagsøgerens Begæring Dom i Overensstemmelse med Paastanden. — Vil Sagsøgte bestride Sagsøgerens Paastand, maa han straks paa Sagens første Tægtedag fremlægge et *Svarskrift*. Den Indsigelse, at Stævningen er urigtig forkyndt, eller at Varselet har været for kort, kan ikke bevirke Sagens Afvisning, men kun berettige til Udsættelse. Sagsøgeren kan kræve Udsættelse for at gøre sig bekendt med Svarskriftet og eventuelt til yderligere Skriftveksling. Retten fastsætter da en Frist, inden hvis Udløb Sagsøgeren skal meddele Sagsøgte sine yderligere Bemærkninger, og en Frist for Sagsøgte til Afgivelse af Gensvar og berammer tillige et nyt Retsmøde, i hvilket bemeldte Skrifter fremlægges. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre den nødvendig. Retten bestemmer da nye Frister dertil samt berammer et nyt Retsmøde. Endvidere kan nyt Retsmøde berammes, hvis en Part anser Modpartens Udtalelser om Sagens Sammenhæng for at lide af Uklarhed eller andre Mangler, og Skriftvekslingens Resultat bliver da at fastslaa i en Tilførsel til Retsbogen. Selv efter at Skriftudvekslingen er sluttet, er en Part ikke helt afskaaret fra at forandre eller udvide sine Paastande eller at fremføre nye Anbringender, idet han, naar han ønsker saadant, kan begære et Retsmøde berammet for vedkommende Underret, hvorhos han mindst 3 Dage inden Mødet skal skriftlig meddele Modparten, hvad han agter at fremkomme med, og hvorfor det først nu fremkommer, og i Mødet afgør saa Retten, om det efter Omstændighederne, og navnlig fordi det findes undskyldeligt, at Parterne ikke tidligere har fremsat sine nye Paastande eller Anbringender, kan tilstedes ham at fremføre dem som Tillæg til Skriftvekslingen. — Ellers er Virkningen af, at Skriftvekslingen er sluttet, den, at Sagsøgeren — og ogsaa Sagsøgte, hvis han har gjort Modkrav gældende — kan fordre Sagen henvist til Domsforhandling. Ønsker imidlertid en af Parterne Udsættelse for at *føre Bevis*, kan en passende Udsættelse hertil tilstaa, for saa vidt det af Underretten skøn-